

Bryssel den 17 december 2020
(OR. en)

14171/20

Interinstitutionellt ärende:
2020/0036(COD)

ENV 823
CLIMA 359
TELECOM 272
DIGIT 155
ENER 505
COMPET 646
RECH 534
MI 584

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	14004/20
Komm. dok. nr:	6547/20; 10868/20
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag) – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas för kännedom den text avseende ovannämnda förslag som rådet (miljö) nådde en allmän riktlinje om vid mötet den 17 december 2020.

Ändringarna jämfört med den föregående versionen av ordförandeskapets text (som återges i dok. 14004/20), har gjorts till följd av diskussionerna i rådet och markeras med **understruken fetstil** (s. 10). Tidigare ändringar av kommissionens förslag är understrukna, och struken text markeras med [...].

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU)
2018/1999 (Europeisk klimatlag)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C 324, 1.10.2020, s. 58.

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 december 2019 om den gröna given³ lade kommissionen fram en ny tillväxtstrategi som ska ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. Den syftar också till att skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt måste omställningen vara rättvis och inkluderande, och ingen får lämnas utanför.
- (2) Specialrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om effekterna av en global uppvärmning på 1,5 grader över förindustriella nivåer och relaterade banor för globala växthusgasutsläpp⁴ ger en stark vetenskaplig grund för att bekämpa klimatförändringarna och visar på behovet av att intensifiera klimatinnsatserna. Rapporten bekräftar att växthusgasutsläppen snabbt måste minskas och att klimatförändringarna måste begränsas till 1,5 °C, särskilt för att minska sannolikheten för extrema väderhändelser. I sin globala utvärderingsrapport⁵ från 2019 visade den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) att den biologiska mångfalden i världen utarmas och att klimatförändringarna är den tredje viktigaste orsaken till förlust av biologisk mångfald⁶.

³ Meddelande från kommissionen – *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final av den 11 december 2019.

⁴ IPCC, 2018: *Global Warming of 1.5°C. An IPCC Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C above pre-industrial levels and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty* [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, och T. Waterfield (eds.)].

⁵ IPBES 2019: *Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services*.

⁶ Europeiska miljöbyrån: *The European environment – state and outlook 2020* (Europas miljö – tillstånd och utblick 2020) (Luxemburg: EU:s publikationsbyrå, 2019).

- (3) Det är nödvändigt med ett fast, långsiktigt mål för att bidra till ekonomisk och samhällelig omvandling, sysselsättning, tillväxt och uppnående av FN:s mål för hållbar utveckling, samt för att på ett rättvist och kostnadseffektivt gå mot det temperaturmål som fastställdes i Parisavtalet om klimatförändringar från 2015 vid den 21:a partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*Parisavtalet*).
- (4) Parisavtalet fastställer ett långsiktigt mål om att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå⁷, och framhåller vikten av att anpassa sig till de skadliga effekterna av klimatförändringarna⁸ och göra de finansiella flödena förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och en klimatmässigt motståndskraftig utveckling⁹.
- (5) Unionens och medlemsstaternas klimatarbete syftar till att skydda jorden och människorna, välfärd, välstånd, hälsa, livsmedelssystem, ekosystemens integritet och den biologiska mångfalden mot hotet från klimatförändringarna, inom ramen för Agenda 2030 för hållbar utveckling och med sikte på att uppnå målen i Parisavtalet, samt att maximera välståndet inom planetens gränser och stärka samhällets motståndskraft mot klimatförändringar och minska dess sårbarhet.
- (6) För att uppnå klimatneutralitet bör det krävas att alla ekonomiska sektorer bidrar [...] för vilka utsläpp eller upptag av växthusgaser regleras i unionsrätten. [...]
- (6a) Med tanke på energiproduktionens och energianvändningens betydelse för växthusgasutsläppen är det av högsta vikt att övergå till ett säkert, hållbart energisystem med överkomliga priser och försörjningstrygghet, som vilar på en välfungerande inre energimarknad. Den digitala omvandlingen, teknisk innovation, och forskning och utveckling är också viktiga för att ge draghjälp på vägen mot klimatneutralitetsmålet.

⁷ Artikel 2.1 a i Parisavtalet.

⁸ Artikel 2.1 b i Parisavtalet.

⁹ Artikel 2.1 c i Parisavtalet.

- (7) Unionen har bedrivit en ambitiös klimatpolitik och upprättat ett regelverk för att uppnå sitt 2030-mål för minskade växthusgasutsläpp. Den lagstiftning som ska bidra till att uppfylla målet utgörs bland annat av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG¹⁰ genom vilket ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser införs inom unionen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842¹¹ som inför nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen senast 2030, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841¹² genom vilken medlemsstaterna åläggs att balansera växthusgasutsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.
- (8) Dessutom lade kommissionen i sitt meddelande av den 28 november 2018 *En ren jord åt alla: En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi* fram en vision för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser i unionen till 2050 genom en socialt rättvis och kostnadseffektiv omställning.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (9) Genom åtgärds paketet om ren energi för alla i EU¹³ har unionen arbetat med en ambitiös agenda för minskade koldioxidutsläpp, särskilt genom att skapa en robust energiunion där mål för 2030 för energieffektivitet och användning av förnybar energi fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU¹⁴ och (EU) 2018/2001¹⁵, och genom att skärpa relevant lagstiftning, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU¹⁶.
- (10) Unionen är en global ledare i omställningen till klimatneutralitet och är fast beslutet att bidra till att höja den globala ambitionsnivån och att stärka de globala insatserna mot klimatförändringar med alla medel som står till dess förfogande, inbegripet klimatdiplomati.
- (10a) Unionen bör fortsätta sitt klimatarbete och sitt internationella klimatledarskap efter 2050 för att skydda jorden och människorna mot hotet från farliga klimatförändringar, med sikte på de temperaturmål som fastställs i Parisavtalet och i enlighet med IPCC:s vetenskapliga bedömningar.

¹³ COM(2016) 860 final av den 30 november 2016.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (11) Europaparlamentet har efterlyst en nödvändig omställning till ett klimatneutralt samhälle senast 2050 och att detta ska bli en europeisk framgångssaga¹⁷, och har även utlyst ett klimat- och miljönödläge¹⁸. I sina slutsatser av den 12 december 2019¹⁹ enades Europeiska rådet om målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050, i överensstämmelse med målen i Parisavtalet, samtidigt som man konstaterar att det är nödvändigt att upprätta ett stödande ramverk som gynnar alla medlemsstaterna och inbegriper adekvata instrument, incitament, stödåtgärder och investeringar för att säkerställa en kostnadseffektiv, rättfärdig samt socialt balanserad och rättvis omställning, med beaktande av olika nationella omständigheter i fråga om utgångspunkter. Europeiska rådet konstaterade också att omställningen kommer att kräva betydande offentliga och privata investeringar. [...] Den 6 mars 2020 lade EU fram sin långsiktiga strategi för utveckling mot låga växthusgasutsläpp [...] för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar efter att den antagits av rådet.
- (12) Unionen bör sträva efter att uppnå en balans i hela ekonomin mellan antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor för växthusgaser inom unionen senast 2050. Sänkor inbegriper naturliga och tekniska lösningar, enligt rapporteringen av dess inventering av växthusgaser till UNFCCC. [...] Lösningar som grundar sig på teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) och avskiljning och användning av koldioxid (CCU) kan spela roll för utfasningen av fossila bränslen, särskilt när det gäller att minska processutsläppen inom industrin, för de medlemsstater som väljer denna teknik. Det unionsomfattande målet om klimatneutralitet 2050 bör eftersträvas av alla medlemsstater gemensamt, och medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör vidta de åtgärder som krävs för att göra det möjligt att uppnå detta mål. Av dessa åtgärder kommer unionsåtgärder att utgöra en viktig del.

¹⁷ Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given (2019/2956(RSP)).

¹⁸ Europaparlamentets resolution av den 28 november 2019 om klimat- och miljönödläget (2019/2930(RSP)).

¹⁹ Slutsatser som antogs av Europeiska rådet vid dess möte den 12 december 2019, EUCO 29/19, CO EUR 31, CONCL 9.

- (12a) I sina slutsatser av den 8–9 mars 2007 och av den 23–24 oktober 2014 godkände Europeiska rådet unionens mål för minskade växthusgasutsläpp för 2020 respektive ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030. Bestämmelserna i denna förordning om fastställande av unionens klimatmål för 2040 [...] påverkar inte Europeiska rådets uppgift, enligt vad som fastställs i fördragen, att bestämma unionens allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar för utvecklingen av unionens klimatpolitik.
- (13) [...] (flyttat till nytt skäl 10a)
- (14) Anpassningsåtgärder är en viktig del av de långsiktiga globala åtgärderna i samband med klimatförändringarna. Medlemsstaterna och unionen bör därför öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna, i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet, samt maximera sidovinsterna i samband med annan [...]politik och [...]lagstiftning. Medlemsstaterna bör anta heltäckande nationella anpassningsstrategier och anpassningsplaner. EU bör sträva efter att skapa ett regelverk som främjar nationella strategier och åtgärder som inrättas av medlemsstaterna i klimatanpassningssyfte. En förbättring av motståndskraften och anpassningsförmågan gentemot klimatförändringarna kräver gemensamma ansträngningar inom alla sektorer i ekonomin och samhället samt politisk samstämmighet och konsekvens inom all relevant europeisk lagstiftning och politik.
- (14a) Ekosystem, människor och ekonomier i EU:s alla regioner kommer att påverkas starkt av klimatförändringarna, genom till exempel extrem värme, översvämningar, torka, vattenbrist, stigande havsnivåer, smältande glaciärer, skogsbränder, stormfällan och förluster inom jordbruket. Den senaste tidens extrema händelser har redan haft stor inverkan på ekosystemen, och därmed på skogs- och jordbruksmarkens förmåga att binda och lagra koldioxid. En ökad anpassningsförmåga och motståndskraft bidrar till att minska klimatförändringarnas effekter och till att hantera oundvikliga effekter på ett socialt balanserat sätt. Att i ett tidigt skede förbereda för sådana effekter är kostnadseffektivt och kan även medföra väsentliga sidovinster för ekosystem, hälsa och ekonomin. [...] I synnerhet naturbaserade lösningar kan ha en positiv inverkan på begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt på skyddet av biologisk mångfald.

- (15) När de vidtar relevanta åtgärder på unionsnivå och nationell nivå för att uppnå klimatneutralitetsmålet bör medlemsstaterna och Europaparlamentet, rådet och kommissionen beakta hur omställningen till klimatneutralitet bidrar till medborgarnas välbefinnande, samhällets välstånd och ekonomins konkurrenskraft, energi- och livsmedelsförsörjning och överkomliga priser, rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna med tanke på deras ekonomiska möjligheter, nationella förhållanden, till exempel öars särdrag, och behovet av konvergens över tid, behovet av att göra omställningen rättvis och socialt jämlik, bästa tillgängliga vetenskapliga bevis, särskilt rön som rapporteras av IPCC, behovet av att integrera klimatrelaterade risker i investerings- och planeringsbeslut, kostnadseffektivitet och teknikneutralitet för att uppnå minskningar och upptag av växthusgaser samt ökad motståndskraft, och ökad miljöintegritet och ambitionsnivå över tid.
- (16) Omställningen till klimatneutralitet kräver förändringar inom samtliga politikområden och gemensamma insatser inom alla sektorer i ekonomin och samhället, vilket kommissionen framhåller i sitt meddelande om den gröna given. I sina slutsatser av den 12 december 2019 konstaterade Europeiska rådet också att all relevant EU-lagstiftning och EU-politik måste vara förenlig med och bidra till uppfyllandet av klimatneutralitetsmålet, samtidigt som hänsyn tas till lika villkor, och uppmanade kommissionen att undersöka huruvida detta kräver en anpassning av de gällande bestämmelserna.

- (17) Såsom kommissionen angav i sitt meddelande *Den europeiska gröna given* har den bedömt unionens 2030-mål för minskning av växthusgasutsläppen, i sitt meddelande *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*²⁰, på grundval av en heltäckande konsekvensbedömning och med beaktande av sin analys av de integrerade nationella energi- och klimatplaner som lämnats in till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999²¹. Mot bakgrund av klimatneutralitetsmålet för 2050 bör utsläppen av växthusgaser minskas och upptagen förbättras till 2030, så att nettoutsläppen av växthusgaser, det vill säga utsläpp efter avdrag för upptag, minskar med minst 55 % i hela ekonomin och inom EU fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer. Europeiska rådet ställde sig bakom detta mål i sina slutsatser av den 10–11 december 2020. **Det gav också inledande vägledning om målets genomförande.** Detta nya klimatmål för unionen för 2030 är ett senare mål med avseende på tillämpningen av artikel 2.11 i förordning (EU) 2018/1999 och ersätter därför det unionsomfattande mål för växthusgasutsläpp för 2030 som anges i den punkten. Dessutom bör kommissionen senast den 30 juni 2021 bedöma hur den unionslagstiftning som är relevant för att uppnå klimatmålet för 2030 skulle behöva ändras för att uppnå dessa nettoutsläppminskningar.

²⁰ COM(2020) 562.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (18) För att säkerställa att unionen och medlemsstaterna är på rätt spår mot att uppnå klimatneutralitetsmålet och går framåt med klimatanpassningsarbetet bör kommissionen regelbundet bedöma framstegen på grundval av information enligt artikel 7, inbegripet information som lämnats in och rapporterats enligt förordning (EU) 2018/1999. För att göra det möjligt att i tid förbereda den globala översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet bör resultaten av denna bedömning offentliggöras senast den 30 september vart femte år från och med 2023. Detta innebär att rapporterna enligt artiklarna 35 och 29.5 i den förordningen och, under de tillämpliga åren, tillhörande rapporter enligt artiklarna 29.1 och 32 bör läggas fram för Europaparlamentet och rådet tillsammans med resultaten av bedömningen. Om medlemsstaternas gemensamma framsteg mot att uppnå klimatneutralitetsmålet eller med klimatanpassningsarbetet inte är tillräckliga eller om unionsåtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller olämpliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften eller minska sårbarheten, bör kommissionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen. Kommissionen bör också regelbundet bedöma relevanta nationella åtgärder och utfärda rekommendationer om den anser att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med klimatneutralitetsmålet eller otillräckliga för att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna.

- (19) Kommissionen bör säkerställa en robust och objektiv bedömning som bygger på de senaste vetenskapliga, tekniska och socioekonomiska rönen, och där ett brett spektrum av oberoende sakkunskap representeras, och grunda sin bedömning på relevant information, bland annat uppgifter som lämnats och rapporterats av medlemsstaterna, rapporter från Europeiska miljöbyrån och bästa tillgängliga vetenskapliga bevis, inbegripet IPCC:s rapporter samt jordobservationsdata från det europeiska jordobservationsprogrammet Copernicus. Kommissionen bör vidare basera sin bedömning på en preliminär linjär utvecklingsbana som kopplar samman unionens klimatmål för 2030 och för 2040, när dessa antas, och unionens klimatneutralitetsmål och som fungerar som ett vägledande verktyg för uppskattning och utvärdering av de gemensamma framstegen mot att uppnå unionens klimatneutralitetsmål. Den preliminära linjära utvecklingsbanan föregriper inte något beslut om fastställande av unionens klimatmål för 2040. Med tanke på att kommissionen har åtagit sig att undersöka hur EU:s taxonomi kan användas av den offentliga sektorn inom ramen för den europeiska gröna given, bör detta omfatta information om miljömässigt hållbara investeringar, från unionen och medlemsstaterna, som överensstämmer med förordning (EU) 2020/852 [taxonomiförordningen]²² när sådan information blir tillgänglig. Kommissionen bör använda europeisk statistik och data om sådana finns att tillgå och använda sig av expertgranskning. Europeiska miljöbyrån bör bistå kommissionen när så är lämpligt och i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.
- (20) Eftersom medborgare och lokalsamhällen spelar en viktig roll när det gäller att driva på omställningen till klimatneutralitet bör man göra det lättare att uppbåda ett starkt allmänt och socialt engagemang för klimatåtgärder. Kommissionen bör därför samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning och möjligheter i arbetet mot ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle, bland annat genom att lansera en europeisk klimatpakt.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (21) För att situationen ska vara förutsägbar för alla ekonomiska aktörer, inbegripet företag, arbetstagare, investerare och konsumenter, och för att de ska känna förtroende, och för att säkerställa en gradvis minskning av växthusgasutsläppen över tid och att omställningen till klimatneutralitet är oåterkallelig, bör kommissionen vid behov föreslå ett mellanliggande klimatmål för unionen för 2040 senast inom sex månader efter den första globala översyn som genomförts enligt Parisavtalet. Kommissionen får lägga fram förslag om omprövning av det mellanliggande målet [...], med beaktande av resultaten från de bedömningar som avses i artiklarna 5 och 6 samt av resultaten från den globala översynen och med beaktande av den internationella utvecklingen, inbegripet i fråga om gemensamma tidsramar för nationellt fastställda bidrag.
- (22) I enlighet med kommissionens åtagande i fråga om principerna om bättre lagstiftning bör man sträva efter samstämmighet mellan unionens olika instrument för minskning av växthusgasutsläppen. Systemet för att mäta framstegen mot att uppnå klimatneutralitetsmålet och bedöma om vidtagna åtgärder är förenliga med det målet bör bygga på och vara förenligt med den styrningsram som fastställs i förordning (EU) 2018/1999, med beaktande av energiunionens alla fem dimensioner. I synnerhet bör systemet för regelbunden rapportering och ordningsföljden för kommissionens bedömning och åtgärder på grundval av rapporteringen anpassas till kraven på medlemsstaterna att överlämna information och rapporter i förordning (EU) 2018/1999. Förordning (EU) 2018/1999 bör därför ändras så att klimatneutralitetsmålet inkluderas i de relevanta bestämmelserna.
- (23) Klimatförändringarna är till sin natur en gränsöverskridande utmaning och det behövs samordnade åtgärder på unionsnivå som på ett effektivt sätt kompletterar och stärker den nationella politiken. Eftersom målet för denna förordning – att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050 – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs en ram för en oåterkallelig och gradvis minskning av antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och förbättrade upptag i [...] sänkor i unionen.

I denna förordning fastställs ett bindande mål om klimatneutralitet i unionen senast 2050, med sikte på att uppnå det långsiktiga temperaturmål som anges i artikel 2 i Parisavtalet, och skapas en ram för att göra framsteg mot det globala klimatanpassningsmål som fastställs i artikel 7 i Parisavtalet. Genom förordningen fastställs också ett bindande mål för unionen om en inhemsk nettominskning av växthusgasutsläppen till 2030.

Denna förordning ska tillämpas på antropogena utsläpp från källor och upptag i [...] sänkor av de växthusgaser som förtecknas i del 2 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 2

Mål om klimatneutralitet

1. Utsläpp och upptag i hela unionen av växthusgaser som omfattas av unionsrätten ska vara i balans senast 2050 så att utsläppen därmed vid den tidpunkten minskar till netto noll.
2. De relevanta unionsinstitutionerna och medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder på unionsnivå respektive nationell nivå för att möjliggöra ett gemensamt uppnående av det klimatneutralitetsmål som anges i punkt 1, med beaktande av vikten av att främja såväl rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna som kostnadseffektivitet när det gäller att uppnå detta mål [...].
3. [...]
4. [...]

Artikel 3

Mellanliggande klimatmål

1. För att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 ska det bindande klimatmålet för unionen för 2030 vara att uppnå en minskning av de inhemska nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer fram till 2030.
2. Senast den 30 juni 2021 ska kommissionen se över relevant unionslagstiftning för att göra det möjligt att uppnå målet i punkt 1 i den här artikeln och klimatneutralitetsmålet i artikel 2.1, och överväga nödvändiga åtgärder, däribland antagande av lagstiftningsförslag, i enlighet med fördragen.

Inom ramen för denna och framtida översyner ska kommissionen särskilt bedöma om adekvata instrument och incitament för att mobilisera de investeringar som behövs finns tillgängliga i enlighet med unionsrätten, och föreslå åtgärder när så behövs.

- 2a. I syfte att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 ska ett unionsomfattande klimatmål för 2040 fastställas. I detta syfte ska kommissionen, senast inom sex månader efter den första globala översyn som avses i artikel 14 i Parisavtalet, i lämpliga fall lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning så att den inbegriper unionens klimatmål för 2040, med beaktande av resultaten från de bedömningar som avses i artiklarna 5 och 6 och resultaten från den globala översynen.

3. När kommissionen lägger fram ett förslag om unionens klimatmål för 2040 i enlighet med punkt 2a ska den beakta följande:
- a) Kostnadseffektivitet och ekonomisk effektivitet.
 - b) Konkurrenskraften hos unionens ekonomi.
 - c) Bästa tillgängliga teknologi.
 - d) Energieffektivitet, överkomliga energipriser och försörjningstrygghet.
 - e) Rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna.
 - f) Behovet av att säkerställa miljöeffektivitet och höjd ambitionsnivå över tid.
 - g) Investeringsbehov och investeringsmöjligheter.
 - h) Behovet av att säkerställa en rättvis och socialt jämlik omställning.
 - i) Internationell utveckling och insatser som gjorts för att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet och det slutliga målet i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.
 - j) Bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga bevis, däribland de senaste rapporterna från IPCC.
5. Inom sex månader efter den andra globala översynen får kommissionen föreslå en omprövning av unionens klimatmål för 2040 i enlighet med artikel 9a i denna förordning[...].
6. Bestämmelserna i denna artikel ska ses över mot bakgrund av internationell utveckling och internationella insatser som görs för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål, inbegripet med avseende på resultaten från internationella diskussioner om gemensamma tidsramar för nationellt fastställda bidrag.

Artikel 4

Anpassning till klimatförändringarna

1. De relevanta unionsinstitutionerna och medlemsstaterna ska säkerställa löpande framsteg med att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna i enlighet med artikel 7 i Parisavtalet.
 - 1a. De relevanta unionsinstitutionerna och medlemsstaterna ska också säkerställa att anpassningspolitiken i unionen och medlemsstaterna är ömsesidigt stödjande, ger sidovinster för sektorspolitik och leder till bättre integrering av anpassning till klimatförändringar i alla politikområden.
2. Medlemsstaterna ska utarbeta och genomföra anpassningsstrategier och anpassningsplaner [...] som grundar sig på stabila referensvärden för klimat och sårbarhet samt bedömningar av framstegen.

Artikel 5

Bedömning av unionens framsteg och åtgärder

1. Senast den 30 september 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen, tillsammans med den bedömning som avses i artikel 29.5 i förordning (EU) 2018/1999, bedöma följande:
 - a) Alla medlemsstaters gemensamma framsteg mot att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 [...].
 - b) De gemensamma framsteg som gjorts av alla medlemsstater i fråga om klimatanpassning enligt vad som avses i artikel 4.

Kommissionen ska överlämna slutsatserna av den bedömningen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med rapporten om tillståndet i energiunionen som utarbetats under respektive kalenderår i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2018/1999.

2. Senast den 30 september 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen se över följande:
 - a) Om unionens åtgärder är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 [...].
 - b) Om unionsåtgärderna är förenliga med målet att säkerställa framsteg med klimatanpassningen enligt artikel 4.
3. Om kommissionen, på grundval av den bedömning som avses i punkterna 1 och 2, finner att unionsåtgärder inte är förenliga med det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 eller inte är förenliga med målet att säkerställa framsteg med klimatanpassningen enligt artikel 4, eller att framstegen med antingen klimatneutralitetsmålet eller klimatanpassningen enligt artikel 4 är otillräckliga, ska den vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med fördragen [...].
4. Kommissionen ska före antagandet bedöma alla utkast till åtgärder eller förslag till lagstiftning mot bakgrund av det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 [...], ta med analysen i alla eventuella konsekvensbedömningar som åtföljer dessa åtgärder eller förslag, och offentliggöra resultatet av bedömningen vid tidpunkten för antagandet. Kommissionen ska också bedöma huruvida utkastet till åtgärder eller lagstiftningsförslaget är förenligt med målet att säkerställa framsteg med klimatanpassningen enligt artikel 4.

Artikel 6

Bedömning av nationella åtgärder

1. Senast den 30 september 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen bedöma följande:
 - a) Om de nationella åtgärder som identifierats, på grundval av de nationella energi- och klimatplaner eller tvååriga lägesrapporter som lämnats in i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, är förenliga, när så är relevant med uppnåendet av det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1, med det målet [...].

- b) Om de relevanta nationella åtgärderna är förenliga med målet att säkerställa framsteg vad gäller den anpassning som avses i artikel 4, med beaktande av de nationella anpassningsstrategier som avses i artikel 4.2.

Kommissionen ska överlämna slutsatserna av den bedömningen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med rapporten om tillståndet i energiunionen som utarbetats under respektive kalenderår i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2018/1999.

2. Om kommissionen, efter att vederbörligen ha beaktat de gemensamma framsteg som bedömts i enlighet med artikel 5.1, finner att en medlemsstats åtgärder inte är förenliga med målet [...] eller inte är förenliga med målet att säkerställa framsteg med klimatanpassningen enligt artikel 4, får den utfärda rekommendationer till den medlemsstaten. Kommissionen ska göra sådana rekommendationer allmänt tillgängliga.
3. Om en rekommendation har utfärdats i enlighet med punkt 2 ska följande principer gälla:
- a) Den berörda medlemsstaten ska ta vederbörlig hänsyn till rekommendationen i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna och unionen och mellan medlemsstaterna.
- b) Året efter det år då rekommendationen utfärdades ska den berörda medlemsstaten i sin första lägesrapport som lämnas in i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 redogöra för hur den har tagit vederbörlig hänsyn till rekommendationen. Om den berörda medlemsstaten beslutar att inte följa en rekommendation eller en väsentlig del av den ska denna medlemsstat lämna en motivering till kommissionen.
- c) Rekommendationerna bör utgöra ett komplement till de senaste landspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Artikel 7

Gemensamma bestämmelser för kommissionens bedömning

- 2. Kommissionen ska basera sin första och andra bedömning som avses i artiklarna 5 och 6 på en preliminär linjär utvecklingsbana som visar vägen för minskningen av nettoutsläpp på unionsnivå och som kopplar samman unionens klimatmål för 2030 enligt artikel 3.1, unionens klimatmål för 2040, när detta antas, och klimatneutralitetsmålet enligt artikel 2.1.
-
- 1. Kommissionen ska basera alla bedömningar därefter på en preliminär linjär utvecklingsbana som kopplar samman unionens klimatmål för 2040, när detta antas, och klimatneutralitetsmålet enligt artikel 2.1.
1. Utöver de nationella åtgärder som avses i artikel 6.1 a ska kommissionen grunda sin bedömning enligt artiklarna 5 och 6 på minst följande:
- a) Information som lämnats in och rapporterats enligt förordning (EU) 2018/1999.
 - b) Rapporter från Europeiska miljöbyrån och kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC).
 - c) Europeisk statistik och data, inklusive sådana från unionens jordobservations- och jordövervakningsprogram Copernicus samt rapporterade och uppskattade förluster från skadliga climateffekter, om detta finns.
 - d) Bästa tillgängliga vetenskapliga bevis, däribland de senaste rapporterna från IPCC, den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) och andra internationella [...] organisationer.
 - e) Kompletterande information om miljömässigt hållbara investeringar från unionen och medlemsstaterna, bland annat om investeringar som överensstämmer med förordning (EU) 2020/852 [taxonomiförordningen] när sådan information finns tillgänglig.

2. Europeiska miljöbyrån ska bistå kommissionen i arbetet med den bedömning som avses i artiklarna 5 och 6, i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.

Artikel 8

Allmänhetens deltagande

Kommissionen ska samverka med alla delar av samhället för att stärka deras ställning och möjligheter för att arbeta mot en rättvis och socialt jämlik omställning till ett klimatneutralt och klimattåligt samhälle. Kommissionen ska underlätta en inkluderande och tillgänglig process på alla nivåer, även nationellt, regionalt och lokalt och med arbetsmarknadens parter, näringslivet, medborgarna och det civila samhället, för utbyte av bästa praxis och för att identifiera åtgärder som bidrar till att målen i denna förordning uppnås. Dessutom får kommissionen använda sig av de klimat- och energialoger på flera nivåer som inrättats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 9

[...] (*Artikeln utgår*)

Artikel 9a

Översyn

Inom sex månader efter varje global översyn enligt Parisavtalet ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet tillsammans med slutsatserna av de bedömningar som avses i artiklarna 5 och 6 om tillämpningen av denna förordning, med beaktande av behovet av att säkerställa framsteg vad gäller uppnåendet av det mål som anges i artikel 2.1 och av att säkerställa förenlighet med framstegen med anpassningen enligt artikel 4. Kommissionen får lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet om att på lämpligt sätt ändra denna förordning.

Artikel 10

Ändringar av förordning (EU) 2018/1999

Förordning (EU) 2018/1999 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 ska led a ersättas med följande:

”a) genomföra strategier och åtgärder som är utformade för att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning .../... [klimatlag], målsättningarna och målen för energiunionen samt vad gäller den första tioårsperioden 2021–2030 särskilt unionens energi- och klimatmål för 2030.”

2. I artikel 2 ska punkt 7 ersättas med följande:

”7. *prognoser*: prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor eller utvecklingen av energisystemet inklusive åtminstone kvantitativa uppskattningar för de sex kommande åren som slutar med 0 eller 5, omedelbart efter rapporteringsåret.”

3. I artikel 3.2 ska led f ersättas med följande:

”f) En bedömning av konsekvenserna av de planerade styrmedlen och åtgärderna för att nå de mål som avses i led b, inbegripet deras förenlighet med unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning .../... [klimatlag], de långsiktiga målen för minskning av växthusgasutsläppen inom ramen för Parisavtalet och de långsiktiga strategier som avses i artikel 15.”

4. I artikel 8.2 ska följande led läggas till som led e:

”e) Hur befintliga och planerade styrmedel och åtgärder bidrar till att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning.../... [klimatlag].”

5. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Klimat- och energidialog på flera nivåer

Varje medlemsstat ska, i enlighet med nationella bestämmelser, inrätta en klimat- och energidialog på flera nivåer, där lokala myndigheter, civilsamhällesorganisationer, näringslivet, investerare, andra relevanta berörda aktörer och allmänheten har möjlighet att aktivt engagera sig och diskutera uppnåendet av unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning .../... [klimatlag] och de olika scenarier som planeras på energi- och klimatpolitikens område, även på lång sikt, och bedöma de framsteg som gjorts, om det inte i medlemsstaten redan finns en struktur som tjänar samma ändamål. Integrerade nationella energi- och klimatplaner får diskuteras inom ramen för denna dialog.”

6. I artikel 15.3 ska led c ersättas med följande:

”c) uppnå långsiktiga minskningar av utsläppen av växthusgaser och förbättringar av upptag i sänkor inom alla sektorer i enlighet med unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning .../... [klimatlag], i samband med nödvändiga minskningar och ökade upptag i sänkor enligt den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), för att på ett kostnadseffektivt sätt minska unionens växthusgasutsläpp och förbättra upptagen i sänkor, såsom ett led i strävan att uppnå Parisavtalets temperaturmål, för att uppnå balans mellan antropogena utsläpp från källor och upptag av växthusgaser i sänkor inom unionen [...] och, enligt vad som är lämpligt, uppnå negativa utsläpp därefter.”

7. Del 1 i bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) I avsnitt A punkt 3.1.1 ska led i ersättas med följande:

”i) Styrmedel och åtgärder för att uppnå det mål som fastställts enligt förordning (EU) 2018/842 och som avses i punkt 2.1.1 och styrmedel och åtgärder för att följa förordning (EU) 2018/841, som omfattar alla viktiga utsläppssektorer och sektorer för att öka upptagen, med sikte på det klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning.../... [klimatlag].”

b) I avsnitt B ska följande punkt läggas till som punkt 5.5:

”5.5 Bidrag från planerade styrmedel och åtgärder till att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning.../... [klimatlag].”

7a. Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet, inom sex månader efter varje global översyn som överenskommits enligt artikel 14 i Parisavtalet, om tillämpningen av denna förordning, dess bidrag till styrningen av energiunionen, dess bidrag till de långsiktiga målen i Parisavtalet, framstegen när det gäller uppnående av klimat- och energimålen för 2030, unionens klimatneutralitetsmål enligt artikel 2.1 i förordning.../... [klimatlagen] och de ytterligare målen för energiunionen, och om förenligheten av planerings-, rapporterings- och övervakningsbestämmelserna i denna förordning med annan unionsrätt eller beslut med avseende på UNFCCC och Parisavtalet. Kommissionens rapporter får åtföljas av lagstiftningsförslag vid behov.”.

8. I bilaga VI led c ska led viii ersättas med följande:

”viii) En utvärdering av i vilken utsträckning styrmedlet eller åtgärden kommer att bidra till att uppnå unionens klimatneutralitetsmål som fastställs i artikel 2 i förordning.../... [klimatlag] och den långsiktiga strategi som avses i artikel 15.”.

Artikel 11

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande
